

Nr 12.

Ankom till riksdagens kansli den 5 mars 1915 kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 2 § i förordningen den 16 juni 1875 angående särskilda protokoll över lagfarter, inteckningar och andra ärenden.

Närvarande: herrar Petersson i Lidingö villastad, Lindhagen, af Ekenstam, Söderbergh, Gezelius, greve Lagerbjelke*, Olsson i Hof*, greve Spens, Hult*, Pettersson i Södertälje*, Pettersson i Bjälbo, Persson i Norrköping, Gustafsson i Örebro, Schotte och Borg*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Genom en den 19 februari 1915 dagtecknad proposition, nr 41, vilken blivit till lagutskottet hänvisad, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bifogade utdrag av i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till:

»Lag

om ändrad lydelse av 2 § i förordningen den 16 juni 1875 angående särskilda protokoll över lagfarter, inteckningar och andra ärenden.

Härigenom förordnas, att 2 § i förordningen den 16 juni 1875 angående särskilda protokoll över lagfarter, inteckningar och andra ärenden skall erhålla följande ändrade lydelse:

De i 1 § nämnda protokoll skola insändas till hovrätten å landet av den, som hållit ting eller tingssammanträde, vid vilket sådant protokoll förts, inom tre månader från tingets avslutande och i stad av rådstuvurätten för varje månad inom utgången av nästa månad därefter. Försummas det, böte den försumlige minst en krona feuntio öre och högst tre kronor för varje dag protokollen eller något av dem uteblivit. Hovrätten äge, när skäl därtill äro, vid vite förelägga den försumlige att inom viss tid inkomma med felande protokoll; ställer han sig sådant föreläggande till efterrättelse och varder förty ej fälld till vitet, böte enligt vad nu är sagt även för den tid försummelsen efter föreläggandet forfarit.

Är i fall, då ärende av beskaffenhet att skola i visst protokoll antecknas icke förekommit, anmärkning därom ej gjord såsom i 1 § sägs, gälle i fråga om böter och vitesföreläggande vad i första stycket är stadgat.»

Beträffande de skäl, som ligga till grund för ifrågavarande proposition, får utskottet hänvisa till de vid densamma fogade utdrag av statsrådsprotokollet.

Utskottet, som vid granskning av förevarande lagförslag icke funnit anledning att däremot framställa någon anmärkning, får alltså hemställa,

att ifrågavarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 5 mars 1915.

På lagutskottets vägnar:

ALBERT PETERSSON.